

Odluka:

PŽ 6422/08-3

Zbirni podatci

Broj odluke: PŽ 6422/08-3

Datum odluke: 4.11.2008 0:00:00

Vrsta odluke: Rješenje

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Tekst

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, po sucu pojedincu Vesni Buljan, u pravnoj stvari ovrhovoditelja ŽELJKA KLJAKOVIĆA iz Vranjica, Obala pomoraca 30, koju zastupa punomoćnik Zdravko Mišurac, odvjetnik u Splitu, Teutina 3, protiv ovršenika SALONIT d.d. u stečaju iz Vranjica, Krešimirova b.b., radi prisilnog ostvarenja novčane tražbine u iznosu od 27.163,20 kn, odlučujući o ovršenikovoju žalbi protiv rješenja o ovrsi Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj Ovr-573/08 od 30. lipnja 2008. godine, 4. prosinca 2008. godine

Odbija se ovršenikova žalba kao neosnovana i potvrđuje rješenje o ovrsi Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj Ovr-573/08 od 30. lipnja 2008. godine.

Prvostupanjski je sud rješenjem označenim u izreci ovog rješenja, a na temelju obračuna otpremnine koji sukladno odredbi članka 91. stavak 2. i 3. Zakona o radu predstavlja ovršnu ispravu, odredio ovrhu na novčanim sredstvima ovršenika. Tako je sud prvog stupnja riješio jer je ocijenio da je ovrhovoditeljev prijedlog za ovrhu podoban donošenjem rješenja o ovrsi na temelju ovršne isprave.

Protiv prvostupanjskog rješenja o ovrsi žalbu je podnio ovršenik pobijajući ga u cijelosti zbog bitnih povreda postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. Obrazlažući žalbene razloge žalitelj u bitnom navodi da pobijanom rješenju ne prileži rješenje stečajnog suca o utvrđivanju troškova stečajnog postupka, a na temelju zahtjeva za namirenje tražbine po osnovi troškova stečajnog postupka sukladno odredbi članka 86.a Stečajnog zakona o čemu je prvostupanjski sud trebao paziti po službenoj dužnosti. Nadalje, ovršenik ističe da bi provođenje ovrhe značilo onemogućavanje razmjernog namirenja vjerovnika stečajne mase čija potraživanja se i mogu namiriti kao troškovi stečajnog postupka što je suprotno odredbama Stečajnog zakona. Žalitelj predlaže da Visoki trgovački sud Republike Hrvatske rješenje o ovrsi odbaci ili ovu stvar riješi u meritumu na način da stavi van snage rješenje o ovrsi, obustavi sve radnje te ukine odluku o trošku.

Ispitavši pobijano rješenje prema članku 365. i članku 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03 i 84/08) u svezi s člankom 19. stavak 1. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 57/96, 29/99, 173/03, 88/05 i 67/08) u granicama razloga navedenih u žalbi, te pazeći po službenoj dužnosti na apsolutno bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točke 2., 4., 8., 9. i 11. Zakona o parničnom postupku i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je prvostupanjski sud donio pravilnu i zakonitu odluku.

Iz spisa proizlazi da je ovrhovoditelj podnio prijedlog za ovrhu na temelju obračuna otpremnine ovršenika kao ovrhovoditeljeva poslodavca, a koji predstavlja ovršnu ispravu u smislu odredbe članka 83.a stavak 3. Zakona o radu („Narodne novine“ broj 38/95, 54/95, 65/95, 102/98, 17/01, 82/01, 114/03, 123/03 i 142/03) odnosno odredbe članka

91. stavak 3. Zakona o radu („Narodne novine“ broj 137/04 - pročišćeni tekst). Ovrhovoditelj je u svom prijedlogu naveo da je ovršenik na ime otpremnine i to na teret troškova stečajnog postupka dugovao ovrhovoditelju iznos od 54.326,40 kn te da je polovinu od tog iznosa ovrhovoditelj namirio putem Fonda za razvoj i zapošljavanje, a na temelju članka 3. Zakona o osiguranju potraživanja radnika u slučaju stečaja poslodavca. Zbog navedenog, ovrhovoditelj je podnio prijedlog za ovrhu kojim potražuje preostali iznos otpremnine s pripadajućom zateznom kamatom te zatezne kamate na sa zakašnjenjem isplaćeni iznos otpremnine. S obzirom na to da su prema mišljenju prvostupanjskog suda ispunjeni uvjeti za donošenjem rješenja o ovrsi na temelju ovršne isprave, sud prvog stupnja je donio pobijano rješenje o ovrsi.

Prvostupanjski je sud pravilno donio pobijano rješenje o ovrsi. Naime, u ovom ovršnom predmetu nesporno je da je ovrhovoditelj u odnosu na tražbinu koju nastoji prisilno ostvariti u ovršnom postupku vjerovnik stečajne mase, a ne stečajni vjerovnik; upravo zbog navedenog, u odnosu na ovrhovoditelja odnosno na njegovo predmetno potraživanje ne primjenjuju se odredbe članka 96. i 98. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03 i 82/06) te stoga ovrhovoditelj svoju tražbinu može ostvariti neovisno od stečajnog postupka nad ovršenikom.

Navod žalitelja da sud prvog stupnja nije mogao donijeti pobijano rješenje o ovrsi jer spisu ne prileži rješenje stečajnog suca o utvrđivanju troškova stečajnog postupka u smislu odredbe članka 86.a Stečajnog zakona ovaj sud smatra neosnovanim prvenstveno stoga što je ta zakonska odredba prestala vrijediti stupanjem na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 82/06). Naime, ta je zakonska odredba ukinuta člankom 45. Zakona o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona, dok je odredbom članka 111. stavak 2. tog Zakona propisano da će se, između ostalog, i odredba članka 45. tog Zakona, primjenjivati na postupke u tijeku ako nisu započete radnje na koje se ta odredba odnosi. Prema tome, ako prije stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona iz 2006. godine nije podnesen zahtjev za namirenje tražbina po osnovi troškova stečajnog postupka na temelju kojeg stečajni sudac donosi odluku o utvrđivanju troškova stečajnog postupka u smislu odredbe članka 86.a Stečajnog zakona (prije Novele tog Zakona iz 2006. godine), stečajni sudac više niti ne treba donositi rješenje iz ukinute odredbe članka 86.a Stečajnog zakona.

Budući da je potraživanje radi kojeg je ovrhovoditelj pokrenuo ovaj ovršni postupak dospjelo u studenom 2006. godine, a Zakon o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 82/06) stupio je na snagu 29. srpnja 2006. godine, ovrhovoditelj nakon stupanja na snagu tog Zakona nije niti trebao podnositi zahtjev za namirenje tražbina stečajnom sucu. Upravo zbog navedenog, niti stečajni sudac (čak i da je takav zahtjev naknadno podnesen) o troškovima ovrhovoditelja kao vjerovnika stečajne mase nije trebao donositi nikakvu deklaratornu odluku u smislu ukinute odredbe članka 86.a Stečajnog zakona.

Nadalje, neovisno od navedenog, ovaj sud napominje da je sukladno odredbi članka 85. i 87.a Stečajnog zakona dužnost stečajnog upravitelja kao zastupnika po zakonu stečajnog dužnika (u ovom postupku ovršenika) da namiruje obveze stečajne mase te da je dužan voditi računa o tome da se iz stečajne mase osiguraju sredstva potrebna za namirenje predviđenih obveza stečajne mase. Prema tome, stečajni upravitelj je dužan osigurati sredstva potrebna za namirenje svih vjerovnika stečajne mase. Zbog navedenog, pogrešno je i mišljenje žalitelja da bi provođenje ovrhe značilo onemogućavanje razmjernog namirenja vjerovnika stečajne mase. Naime, vjerovnici stečajne mase ne namiruju se razmjerno nego u potpunosti; jedini izuzetak propisan je odredbom članka 205. stavak 3. Stečajnog zakona, a što u stečajnom postupku nad ovršenikom očito nije slučaj - to ovaj sud zaključuje stoga što niti sam žalitelj nije u žalbi istaknuo da je stečajni upravitelj podnio prijavu za obustavu stečajnog postupka zbog nedostatnosti mase za pokriće troškova stečajnog postupka odnosno zbog nedostatnosti mase za ispunjenje ostalih obveza stečajne mase.

Slijedom navedenog, prvostupanjski sud donošenjem pobijanog rješenja o ovrsi nije počinio bitnu povredu odredaba postupka odnosno pogrešnu primjenu Stečajnog zakona na što u svojoj žalbi ukazuje ovršenik, te je stoga sukladno odredbi članka 380. točka 2. Zakona o parničnom postupku u svezi s člankom 19. stavak 1. Ovršnog zakona ovršenikovu žalbu valjalo odbiti kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsko rješenje o ovrsi.